

HÍRNÖK

A csallóközesütörtökiek lapja

VIII. évfolyam 3. szám

2012. október

Fohász

Ha eljön majd a nap, amikor már öregnek látsz, pedig még nem is leszek az, kérlek, légy hozzám türelmes és próbálj megérteni. Ha leeszem a ruhámat, ha nem tudok rendesen felöltözni, légy türelmes. Jussanak eszedbe azok az idők, amikor én tanítottalak erre! Ha beszélek Hozzád, és ezerszer elismétlem ugyanazt a dolgot, ne szakíts félbe., hallgass végig. Amikor kicsi voltál, ezerszer kellett elolvasnom ugyanazt a mesét, míg el nem aludtál. Ha nem akarok megmosakodni, sem ne szégyeníts meg, sem ne feddj meg érte. Jusson eszedbe az a millió ötlet, amit kitaláltam, hogy rá tudjalak venni a mosdásra. Ha látod, hogy milyen tudatlan vagyok a technikai újdonságokkal kapcsolatban, adj elég időt, és ne nézz rám gúnyos mosollyal. Megtanítottalak sok mindenre, hogy egyél jókat, öltözködj szépen, hogy hogyan nézz szembe az élettel.

Ha néha nem emlékszem dolgokra vagy elvesztem beszélgetésünk fonalát, adj gondolkodási időt, hogy eszembe jusson, és ha mégsem sikerül megtennem, ne légy ideges. Ami a legfontosabb, az nem a mondanivalóm, hanem az, hogy veled legyek, és figyelj rám. Ha valaha nem akarok enni, ne erőltess. Jól tudom, hogy mikor kell ennem és mikor nem. Ha gyenge lábaim nem engednek sétálni, nyújtsd a kezed, ugyanúgy, ahogy azt én tettem, amikor te tanultál járni. Segíts járnom, segíts befejezni az utam: szeretettel és türelemmel. Megfizetlek majd egy mosollyal és azzal a mérhetetlen nagy szeretettel, amellyel mindig szerettelek.

Ismeretlen szerző

(Az Egyesült Nemzetek Szervezetének kezdeményezésére az október az idősök iránti tisztelet hónapja.)

Bényei József: Öregek

Arcukon csöndesség lakik
Ülnek az ablakban
nézik a forgó földet szikrázó csillagokat
Ülnek hányezer éve és napja
mennyi alkonyt néztek végig szótalanul
Ráncosodó szemükre pápaszemet
valamikor szikrázó már törek-száraz
hajukra
borítanak sűrű főkötőt
Ülnek szótalanul kezük ölkében
egyre közelebb a földhöz
egymáshoz bújnak
és nem zavarják a dolga után igyekvő
embert
Helyükre ismét öregek ülnek
nézik az egyforma alkonyokat
s az ablak előtt elhaladó
nem veszi észre őket.

Várnai Zseni:

Úgy tégy, mintha örökig élnél

Úgy tégy, mintha örökig élnél,
Úgy folytasd minden dolgodat,
Mintha már semmitől se félnél,
Az elmúlás se riogat...
Mert nem lehet fölélni ésszel,
Hogy jön a Perc!
S mindent bevégezel...
Megszűnsz létezni,
Nem leszel!
Mintha sohase lettél volna...
S ez lenne minden élők sorsa?!
Ne gondold erre,
Nem szabad!
Csak folytasd minden dolgodat.
Úgy tégy, mintha örökig élnél!
Hinned is kell, hogy így igaz.
Megéri majd munkád gyümölcse,
Kertedből kipusztul a gaz...
Teremtő zápor hull a földre,
Jogod van fényre
És öröme....

Végre: üzemel a hulladékgyűjtő-udvar

Hosszú és tekervényes út vezetett október első szombatjáig, amikor is végre átadhattuk és üzembe helyezhettük az uniós alapok támogatásával megépített hulladékgyűjtő-udvarunkat. Lapunk olvasói tudják, tudhatják, hogy a késlekedést nem a helyi önkormányzati képviselő-testület döntésképtelensége vagy a községi hivatal alkalmazottjainak rossz munkavégzése okozta, a – fogalmazzunk finoman – bürokrácia útvesztői jelentették az akadályt célunk mielőbbi elérésében. Hogy mást ne említsék: az udvar alapköveinek, a traktornak és a konténereknek a megvásárlására kétszer kellett pályázatot kiírni és még a legutóbbi kiértékelése után is a közbeszerzési hivatalban kellett ellenőrzést kérnünk magunkra, hogy bizonyítsuk, minden eljárásunk törvényes volt. Azt hiszem azonban, most már felesleges visszatekintgetni, mert **a fontos az, hogy az önkormányzat új intézménye a lakosság szolgálatába állt, s az eddigi tapasztalatok szerint a kivitelezők jó munkát végeztek, udvarunk felszerelése megfelel minden követelménynek, sőt, olyan többfunkciós traktora van immár községünknek, amellyel nálunknál sokkal nagyobb települések sem büszkélkedhetnek.** Tekintettel arra, hogy lapunk egy másik helyén külön foglalkozunk a hulladékgyűjtő-udvar használatának a feltételeivel, én e helyütt csak azt emelem ki, hogy a hulladékot a telephelyre kizárólag Csallóközsütörtök lakói hordhatják, akik befizették a községi hivatalban a személtelordási illetéket. Gondolom, közben falunk polgárai azt is

észlelték, hogy folyamatosan haladnak a munkálatok a sírkertben is, a temető új részében kiépültek a járdák, és minden szándékunk az, hogy a halottak napjáig elszállítjuk a halomba rakott földet is. Azt talán kevesebben tudják, hogy **sírkertünk felújítását az ínséges idők, az állandó pénzhiány ellenére önerőből valósítja meg az önkormányzat, vagyis erre a fejlesztésre nem kaptunk semmilyen támogatást az államtól vagy az uniós alapokból.** Szükségesnek tartottuk azonban, hogy sírkertünk olyan állapotban legyen, amilyenért nem kell szégyenkezniük. Szándékunkban áll az is, hogy a halottas ház elé padokat építsünk. Sajnálatos, hogy a temetőben lévő konténereket kisebbre és zárhatóra kell cserélnünk, mert néhány polgártársunk visszaél a helyzettel és háztartási hulladékát is a temetőben lévő hulladékgyűjtő tározókba viszi. Örömmel emlékezem azonban meg október első vasárnapjáról is, amikor is átadtuk és megszenteltük a felújított Szentháromszobrot, amely – a szomszédos települések polgármestereinek a véleményét idézve – értékes és szép látványossága lett falunknak. Annak ellenére, hogy a felújítási munkákba hatékonyan bekapcsolódott a községi hivatal is, anyagilag és szervezésileg is segítette a felújítást, **örömmel mondok köszönetet a Csallóközsütörtökiek Szent Jakab Polgári Társulásának, amely a szobor felújítását célul tűzte és mindvégig szorgalmazta.** De köszönet jár a nagymenyéri Fabrick cégnek is, amely ingyen bocsátotta rendelkezésünkre a szobor környékének ki-

építéséhez a díszteglákat. Remélem, a jövőben is folytatni tudjuk ezt a fajta értékmegőrző munkánkat.

Sajnálatos ugyanakkor, hogy mind az önkormányzati képviselő-testületnek, mind az iskolatanácsnak foglalkoznia kellett oktatási intézményünk helyzetével. Köztudomású, hogy az iskolák Szlovákiában a diákok számától függően kap támogatást a központi költségvetésből, ami azt jelenti, hogy a tanulók számának a csökkenése automatikusan a pénzforrások szűkülésével jár. Ezt a pedagógusoknak is tudatosítaniuk kell. Különösen a magyar tanítási nyelvű iskolára érvényes az, hogy **manapság már nem elégséges a munka minősége, az oktatói-nevelői munka színvonala, olyan világban élünk, hogy – képtelenek szólni – a „jó bornak is kell cégér”.** Másként fogalmazva: tanítóinknak a nyilvánosság elé kell állniuk és akár a szomszédos falvakba – ahol nincs iskola – is ellátogatniuk, hogy tudassák a szülőkkel, jó munka zajlik iskolánkba, érdemes gyermekeiket beírni a csütörtöki intézménybe. Megengedhetetlen, hogy a fáradságos munkával, sok utánjárással felújított, modernizált, kívül, belül megszépült iskolaépület kongjon az ürességtől!

S ha már oktatási intézményeinknél tartok, hadd írjam le, hogy **választási programunknak megfelelően az óvoda épületének felújítására, modernizálására is készülünk.** A tervrajzok alapján rövidesen kikérjük az építkezési engedélyt, reméljük, október végéig meg is kapjuk, már csak azért is, mert akkor kell leadni pályázatunkat a környezetvédelmi alaphoz. Célunk a tetőszerkezet megjavítása, a nyílászárók cseréje és az épület hőszigetelése. Sajnos, úgy tűnik, az épületen később nagyobb munkálatokat is el kell majd végeznünk, a szakértők statikai hibákat észleltek. A talaj állapota, a vízelnyelők hiánya és a fák gyökérzete miatt süllyed az épület. Az önkormányzat a nehézségek ellenére mindent el fog követni azért, hogy óvodánk épülete az iskolához hasonlóan látványos és szép otthona legyen falunk legkisebb lakóinak.

Óry Péter polgármester

A plébánia mindenkié

Új lelki pásztora van a csallóközsütörtöki római katolikus hívőknek. Stanislav Zvolenský bíboros, a Pozsonyi egyházmegye érseke 2012. július elsején **Mgr. Masicza Robertet** bízta meg a csallóközsütörtöki egyházközség vezetésével. A plébános urat egy bemutatkozó interjúra kértük fel, s bár elmondta, nem szokott az ilyenfajta nyilvánosságához, kérésünknek azonban eleget tett és válaszolt kérdéseinkre.

- Milyen utat járt be a plébános úr, amíg Csallóközsütörtökbe jutott? – kérdeztük bevezetőként.

- Ha a papi pályáról kell beszélnem, felszenteléssel kezdeném, amelyre 2008-ban került sor a pozsonyi Szent Márton római katolikus székesegyházban. Ott kezdtem a szolgálatomat is, egy évig káplánként foglalkoztam a hívekkel. 2009-ben kerültem a közeli Illésházára, onnét vezetett utam ide, Csallóközsütörtökbe.

- Pappá szentelését milyen életpálya előzte meg?

- Pozsonyban születtem, általános és középiskolába is a fővárosban jártam. Kiskoromtól ministráltam, majd szülőhelyemen, Récsén, illetve Pozsonyszőlősen kántorkodtam tizenhárom éven át, innét vezetett az isteni gondviselés a pozsonyi teológiai szemináriumra. Két éven át levelező tagozatos hallgatója voltam a Komenský Egyetem Cirill és Metód Római Katolikus Hittudományi Karának, amelyet aztán nappali tagozaton fejeztem be. Természetesen kántorkodásom alatt dolgoztam, de még azt követően, egyetemi hallgatóként a nyári szünetekben is, mert senkitől sem kaptam támogatást, minden kiadásomat magam fedeztem. Az isteni gondviselés mindig velem volt. Éveken át a pozsonyi gyermekkorház szívsebészeti osztályán dolgoztam perfúziós laboránsként, úgy érzem, ez a munka, az ott szerzett tapasztalatok, a mindig nyitott gyermeki lelkek és az értük aggódó szülői szívek őszintesége is hozzájárultak ahhoz, hogy meghallottam Isten papi pályára hívó szavát.

- Említette, hogy pozsonyi születésű, iskoláit is ott végezte, ebből adódik kérdés: honnét a magyar nyelv ismerete?

- Valóban, szlovák közegben éltem és szlovák

tanítási nyelvű iskolákat végeztem, viszont szüleim a Csallóközből származnak. Megbol-dogult édesapám felsőjányoki, édesanyám pedig Nagyszarváról származik, munkavál-lalás céljával mentek a fővárosba, ahol aztán le is telepedtek. Otthon tanultam meg tehát magyarul, hiszen szüleimmel magyarul beszélünk. De tudom, a magyar nyelvből még sokat kell javulnom, hiszen a nyelv grammatikáját soha nem tanultam, de úgy gondolom, tanulni soha nem késő.

- Három hónapja szolgál Csallóközsütörtökben, talán elég idő ahhoz, hogy összegezzé, milyen emberekre, közössége-re lelt a faluban.

- Ez túl rövid idő ahhoz, hogy sommás véle-ményt mondjak. Ám sokat beszélünk manap-ság arról, hogy gazdasági válság van, amely több európai országban is súlyos szociális feszültségeket eredményez. Kevesebbszer esik szó arról, amit részben az egyházak, de a független közgazdászok is meg-megemlíte-nek, nevezetesen arról, hogy az emberiség vá-laszút elé került. Mert erkölcsi, értékrendbeli és családi válság is van, s ez érezteti hatását mindenütt, tehát Csallóközsütörtökben is. Az emberek szóban érdeklődnek az egyház iránt, felkeresik a papot a szentségek kiszol-gáltatásáért, de valós hitéletet viszonylag kevesen élnek, az igaz hitet kevesen élik át. Nem tisztem minősíteni elődeimet, azokat a papokat, akik előttem a faluban szolgáltak, azt hagyjuk Istenre. De azt mindenki láthatja, milyen állapotban van ősi templomunk, és mennyire használhatatlan, szinte már az egészségre káros, veszélyes állapotban van a plébánia, amely – sokan talán nem is tudato-sítják – nem elsősorban a plébánosé, hanem az egyházközség hívő közösségét kell szolgál-nia, amelyhez Csákány, Béke és Vörösmajor települések lakói is hozzá tartoznak. A plébá-nos és a plébánia is értük van, és azért kell jó állapotban tartani, hogy helyet biztosítson a pasztorációra, az elsőáldozók és bér málkó-zásra készülő gyermekek, illetve a házasság-kötésre készülő fiatalok felkészítésére, a kö-zös gondolkodásra és áhítatra, a közös imád-kozásra. Az elhanyagolt állapotú plébánia és a templom szinte mindent elmond. Ezért is

kezdtem bele Stanislav Zvolenský bíboros-ér-sek úr megbízásából az új plébánia építésébe, s bár tudom, sokan kissé értetlenül fogadták kezdeményezésemet, de talán éppen azért, mert nem szokták hozzá, hogy a plébánia az övék, a hívő emberek hitéletének a helye. Ah-hoz, hogy megkezdődhessen a pasztoráció a plébánián, ki kell alakítani annak a feltételeit.

- Sokan vélekednek úgy, hogy az egyház maradjon meg a templom falai között, az imádság, a hitélet kizárólag oda tartozik. Én ezt nem így hiszem, ezért is kérdezem beszélgetésünk zárásaként, hogy milyen az ön elképzelései, miként kívánja valós hitéletre vezetni a csütörtöki embereket, időseket és fiatalokat egyaránt.

- Nagyon fontos megtartani és éltetni a keresz-tény hagyományokat: aki nem ismeri és nem becsüli a múltat, a jövőt sem tudja építeni és becsülni. Ezért is tértünk vissza egy régi szép hagyományhoz már az új iskolai tanév kezde-tén, amikor is a tanulók, a pedagógusok és a szülők is szentmisén vettek részt, amelyen Isten segedelmével a Szentháromsághoz fo-hászzkodva nyitottuk meg az új tanévet. Meg-állapodtunk a cserkészekkel is, hogy a régi plébánia épületébe költözhetnek. Ott lelhet-nek otthonra, ott lesz a központjuk, már egy táborozást tartottak is a plébánián. Elkezdtem hittant tanítani az iskolában, megkezd-tük a gyermekek felkészítését az első szent áldo-zásra, bér málásra. Nagyon fontos időszak áll előttünk, hiszen a Szentatya október 11-étől meghirdette a Hit Évét, amely 2013. november 24-éig tart. Benedek pápánk ezzel arra buzdít, hogy megújuljunk hitünkben, hogy újra meg-találjuk a keresztény élet értelmét. Én bízom benne, és megteszek mindent azért, hogy ez is érzékelhető legyen Csallóközsütörtökben, ez is éreztesse hatását a mi falunkban is. Hosszú út áll előttünk, de végig kell járni. Mert hitval-lásom – Pál apostol filippiekhez írt levele sze-rint –, hogy „amit egykor előnyömmnek tekin-tettem, azt Krisztusért akadálynak tartom. Sőt Uramnak, Krisztus Jézusnak fölséges ismere-téhez mérten mindent akadálynak tartok. Érte mindent elvettem, sőt szemétnek tartottam, csak hogy Krisztust elnyerhessem és hozzá tartozzam”.

Neszméri Sándor

Pöttömökre várva ...

A Hírnök júliusi számában megjelenő írásomat azzal a személyes vallomással fejeztem be, hogy mennyi örömet jelent számomra a csütörtöki gyerekekkel való foglalkozás. Nos, a gyerekekkel való foglalkozás mondhatni bearanyozta a nyaramat. Június közepén Öry Péter polgármester úrral való beszélgetés alkalmával jött az ötlet, hogy a falunap programjához is csatlakozhatnánk valamilyen formában. E beszélgetést követően született meg a **Szívtelen csiga című előadásunk és az azt követő, esti órákba nyúló kézműveskedés.** Ugyancsak a falunapi kézműveskedéshez köthető egy másik fontos változás is a Játékvár játszóház életében. A kisgyermekes anyukákkal folytatott beszélgetés alkalmával fogalmazódott meg az igény, hogy szívesen fogadnák, ha az óvodáskorú csemetéiknek is szerveznénk foglalkozásokat. Ez a gondolat oly annyira megmozgatta a fantáziámat, hogy Sukič Klára cserkészvezetővel a nyár folyamán kidolgoztuk a programot, **előkészítettük a játszóház falai közt azt a sarkot, amely méltó helyet ad majd a Pöttöm klubnak, amely havi rendszerességgel fogadja majd a kicsiket és szüleiket.**

De kanyarodjunk vissza még a nyárba, hiszen **augusztusban nyolcadik alkalommal szerveztük meg nyári táborunkat.** Idén 25 gyerek társaságában töltöttünk el felejthetetlen öt napot Počúvadlón. Közben megálltunk Antolban, ahol egy barátságos idegenvezető kalauzolt bennünket végig a vadászkastély falai között, így mindnyájan sok új információ birtokában folytattuk utunkat a Sitno hegy lábánál található szálláshelyig. **Rengeteg program várt a gyerekekre, sok vetélkedő, verseny vizibiciklizés, selmečbányai városnézés és még sorolhatnám.** A kisebbeknek minden bizonnyal a bányamúzeumba tett látogatás nyerte el legjobban a tetszését. A nagyobbaknak az esti vidám, tréfás vetélkedők, a közkívánatra beiktatott nemek párba-ja elnevezésű pedig vitte a pálmát mindegyik korosztálynál. A kedves szülők nem is gondolnák, hogy fiaiskáik milyen ügyesek voltak a porszívózásban, vagy akár a mosogatásban. Annak ellenére, hogy a fiúk csapata nyerte a

párbajt, azért a lányok meccsközvetítése is 10 pontot ért. Mindemellett sokat túráztunk és kézműveskedtünk. Köszönettel tartozunk a tábor sikere kapcsán támogatóinknak, a helyi önkormányzatnak, amely a buszköltséghez járul hozzá, valamint Bíró Péter, és Grunza Veronika támogatásáért, akik a kirándulások belépőit finanszírozták.

A nyár kellemes emlékeinek felidézése után ismét új tanévet nyitottunk a játszóházban, méghozzá a jubileumi tizediket. Nagyon büszke vagyok a mögöttünk álló tartalmas időszakra, hiszen azt szokták mondani, hogy tíz év jelentős az ember életében, egy szervezetében talán ennél is több. Nos, jubileumunk apropóján gondoltuk, hogy az ünneplést semmiképp sem lehet egy napra korlátozni, **egy egész évet szentelünk évfordulónknak, s hogy is tehetnénk ezt méltóbban, mint még több foglalkozással, sőt, új programokkal.**

Szeptemberben már meg is nyitottuk a játszóház kapuit a **Vidám sulikezdés** vetélkedőnkkel. Bár e két fogalom csak ritkán párosul a diákok fejében, ennek ellenére ebben az évben is sok volt a vicces feladat, amiből egyenesen következett a gyerekek jókedve. A legnagyobb sikert, a csörög a vekker, va-

lamint a karaoke versenyszámok aratták, de az akadálypálya és az IQ -Land fantáziánév-re hallgató versenyszámok is benne voltak a TOP 10-ben. A rendezvényt egy fergeteges **MARADJ TALPON** vetélkedővel, valamint az elmaradhatatlan Palacsinta - partyval zártuk. A frissítőkért és díjakért köszönet Németh Róbertnek és Puss Tamásnak. A palacsintát pedig Sill Cecília nagymamának köszönjük.

A vidám vetélkedő után októberben kicsit komolyabb feladatokat tűztünk célul. **A cserkészekkel közösen emlékeztünk az aradi vértanúkra,** ebből az alkalomból egy kis műsort és vetélkedőt szerveztünk, vendégünk, Horváth László, a somorjai Madách Imre Gimnázium történelemtanára pedig egy érdekes előadással szólította meg a gyerekeket és a fiatalokat a történelmi eseményt idézve.

Befejezésül minden eddigi támogatóknak Bójte Csaba gondolataival köszönöm az elmúlt tíz év erkölcsi és anyagi segítségét. Tehát az idézet: **„kezdj egy jó ügyet, majd meglátod, hányan állnak melléd!”.** Köszönetképpen elmondhatom, hogy ebben a mai panaszos világban, amikor sokan hagyják, hogy maga alá gyűrje őket a rossz, rengetegen álltak a Játékvár Játszóház jó ügye mellé.

Sill Zsuzsanna

Jó hírek és keserű tapasztalatok

A „mi újság?” és a „hogyan van?” típusú kérdések nem igazán tartoznak az újságírók anyaggyűjtési eszköztárába. Most mégis úgy adódott, hogy a kézfogás közben, illendőségből elmondott négy szó adta az élet és tartalmát beszélgetésünknek Nagy Anakléttal, az önkéntes tűzoltó-szervezet parancsnokával.

Történt, hogy a válasz nem az ilyenkor megszokott és a kérdéshez jól illő „köszönöm, vagyogatok” volt, hanem a sűrűjébe vágott a parancsnok. **„Jó hír, hogy a nehéz gazdasági helyzet ellenére az önkormányzat teljes támogatásáról biztosította szervezetünket,** ez biztosságot ad a további munkához” – hangzott a válasz, de még mielőtt megszólalhattam volna, magától folytatta: **„a gond az, hogy bár a vezetőségünk nyitott az új tagok felvételére, lasszóval sem tudunk fiatalokat fogni.** A mai 18-25 évesek érdeklődése valamilyen furcsa, megfoghatatlan irányított, közösségi munkára nem gondolnak”.

Pedig – fűzi tovább gondolatát – amikor tűzoltó-bemutatót tartunk a faluban, a stadionban nemcsak a gyerekek és szülei vesznek körül bennünket, ez a korosztály is szívesen kipróbálja a feckendőt vagy kerül egyet a kocsinkkal. „De ha megszólítjuk és konkrét gyakorlásra invitáljuk őket, ezernyi kifogást hallunk, miért nem tudnak közénk jönni” – panasolja. Hangja szomorkás, amit így magyaráz: **„Nemcsak a tűzoltó munkával van ez így, véradóként is próbáltam már őket győzködni, de ez a humánus adakozás sem mozgatja meg a fantáziájukat.”** Majd lélegzetnyi szünet után folytatja: „A nyáron olyan dolog történt, amilyen még nem fordult elő a falunkban. Nem tudtuk megtartani a szokásos és több évtizedes hagyományokkal rendelkező búcsú bálunkat. Amíg csak propagáltuk, beszélünk róla, nagy volt az érdeklődés. Amikor aztán elindultunk a jegyekkel, megint csak a kifogásokkal találkoztunk. Végül harminc jegyet sikerült

eladnunk. Pedig még plakátot is készítettünk, nem is akármilyet...”

A gondolat befejezése helyett érkező sóhajt megértettem. Csönd ült közénk. Témát keresek, kapaszkodót a folytatáshoz. „Nagy volt a szárazság, forró a nyár”, mormolom, s látom a parancsnokon, neki is jól jött a témaváltás. **„Szerencsére tűzeset nem volt a falunkban, a környékre sem kellett kivonulnunk, az utakat locsoltuk, hűtöttük csak,** s bár igazi nyári viharok is voltak, károk nem okoztak” – sorolja Nagy Anaklét. És hozzáteszi még jó hírként a tűzoltó-szervezet életét illetően, hogy **sikerült korszerűsíteniük a felszerelésüket,** öt pár bevetési csizmát és öt darab tűzálló kázmát – azaz tűzoltó sisakot – vettek, illetve elemlámpákat az éjszakai kiszálláshoz. És terveket is szőnek: jövőre éjszakai tűzoltóversenyt akarnak szervezni a faluban, árulja el a parancsnok. Mintha azt akarná jelezni: a keserű tapasztalatokkal szemben mégis csak több a jó hír. **-enes-**

A vadállomány is megszenvedte a szárazságot

A hosszú, rendkívül forró és száraz nyár nemcsak a mezőgazdaságnak okozott tetemes károkat, a vadászok életét is megkeserítette. Egyfelől a vadállomány is megszenvedte a nagy szárazságot, sok esetben szinte nem lehet szaporulatról beszélni, másrészt a rossz búza- és kukoricatermés miatt jelentősen megugrottak az árak, ami a téli takarmányellátás biztosítása okán jelent gondot a vadászszervezeteknek.

Berger János, a csallóközcsütörtöki szervezet elnöke szerint nagyobb áttekintésük a vadállományról csak az első vadászat után lesz. „Egyelőre sok helyütt a földeken van még a kukorica, itt-ott még a napraforgó is, ami jó búvóhely a vadnak, ezért nem szeretnék találgatásokba bocsátkozni. De a korábbi évek tapasztalata alapján egyelőre úgy tűnik, a nyulak esetében nagyon rossz lesz a helyzet, talán a fácánállományt lehet kielégítőnek jósolni. **Meg kell várni**

az első vadászatot, amikor felriasztjuk, megmozgatjuk a vadat. De sok jót nem várhatunk” – mondja a tapasztalt vadászvezető. Jelzésértékű azonban, hogy egyelőre összesen öt vadászatot terveznek, azon belül pedig mindössze öt fácán és 10 nyúl kilövése a vadászok szándéka. „A kialakult helyzetben nem engedhetjük meg magunknak, hogy megbontsuk a törzsállományt, ami a mi esetünkben 380 nyulat, 240 fácánt és 24 őzet jelent. Ami az őzállományt illeti, rendkívülinek nevezhető az idejé esztendő, hiszen az év elejétől 22 őzet vesztettünk, a vízbe fulladtak vagy a gépjárművek ütötték el őket, ezért nincs is a tervünknek egyetlen kilövése sem” – magyarázza a kialakult helyzetet Berger János. Szerencsére a ragadozók esetében sincs túlszaporulat – teszi hozzá még az elnök -, rókából például az idén mindössze nyolcat sikerült kilőnünk, és szarkából is

csak mintegy harmincat, vaddisznó pedig nem is mutatkozott a régióinkban.

Ami a vadállomány téli takarmányellátását illeti, Berger János elmondta: a magas árak miatt azon dolgoznak, hogy egyfajta áruka-csolásos lehetőséget keresnek, nevezetesen olyan partnereket, akik a vadászati lehetőség ellenértékéért olcsóbban juttatnák a csütörtöki szervezetet gabonához. A helyi vadászok azonban már tudják azt is, amennyiben szervezetenként nem sikerül megfelelő mennyiséget felvásárolni, a téli etetéshez szükséges takarmányt saját maguknak kell a későbbiek során biztosítani, megvásárolni. „Ezért is kellemetlenek az elmúlt évek tapasztalatai – mondja az elnök -, amikor is azt kellett tapasztalnunk, hogy az állatoknak széthordott takarmányt az emberek lopták el. Ez ellen pedig tehetetlenek vagyunk, nem állhatunk őrseget állandó jelleggel minden etető mellett”. **-i-r**

Öröm számunkra, ha másoknak örömet szerzünk

Arra kérném, tolmácsolja a Hírnök hasábjain a Nyugdíjasok Klubja vezetőségének nagy köszönetét mindazon tagjainak, akik külön felkérés és minden ellenszolgáltatás nélkül segítettek megvalósítani vállalásunkat, hogy a Falunap jó hangulatához mi rétes- és palacsintasütéssel járulunk hozzá. Sokan nem tudatosítják, hogy mennyire időigényes az előkészület, fáradságos a sütés, különösen a nagy melegben, és aztán jön még a takarítás, rendcsinálás – kezdi kérdés nélkül beszélgetésünket **Mogrovics Mária, a klub alelnök asszonya.** És hozzátesszi: nem kell őket győzködni, hívogatni, jönnek és segítenek, mert mi már csak olyanok vagyunk, hogy annak örülünk, ha másoknak örömet szerezhettek.

Ez utóbbi megállapítás kapcsán mondja aztán el, hogy a korábbi évekhez hasonlóan az idén is sikerült bő kínálattal várni a Falunap látogatóit, hiszen almás, cseresznyés, rebarbarás rétes is volt, túrós és mákos is, és mindenki dicsérte a finom

ízeket, ami jól esett mindannyiunknak. „De amikor a gyerekek ragyogó szemét látjuk, ahogy eszik a nagy kedvencüket, a palacsintát, akkor feledésbe megy minden fáradtság” – mondja az alelnök asszony. És e sorok írója szinte a gyerekeket irigylve sajnálja, hogy nem tudott részt venni a Falunapon, amikor még azt is megtudja, hogy palacsintából is volt több fajta, túrós és lekváros, azon belül pedig még külön kakaóval és dióval ízesített is...

Aztán a Daloskört említi Mogrovics Mária, nem kis büszkeséggel. Amint mondja, örömeikre szolgál, hogy az utóbbi időben már fiatalok is bekapcsolódtak munkájába, de azért ők továbbra is a magukénak tartják, hiszen ők alapították, s az első tagok közül a legtöbben még ma is énekelnek. „Mindig öröm számunkra egy-egy sikeres szereplés, ilyen volt többek között a csoport fellépése a **Dunaszerdahelyi Járási Nyugdíjas Fesztiválon,** amelyen nagyon sok klubtagunk is részt vett” – tájé-

koztat az alelnök asszony. És arról is, hogy szeptember utolsó keddjén megtartották a klubban az októberi nyugdíjasok hónapjának előrendezvényét, egy ünnepi vacsorát, amelyért külön köszönet jár Franó Editnek, aki ingyen és bérmentve sütötte meg kemencéjében a csibecombot és a csülköt, a találkozó rendkívül finom ínycségeit.

A klub terveiről is beszél az alelnök asszony, hiszen az ősszel **még színházlátogatást terveznek, klubest is lesz rendszeresen október hó folyamán, novemberben pedig a falu által szervezett Nyugdíjas Napra kerül sor,** ahol szintén szerepel majd a Daloskör is. A gazdag klubélet kapcsán aztán megint azokat sorolja Mogrovics Mária, akiknek hálásak a segítségért: Öry Péter polgármestert, Németh Róbert alpolgármestert és a vállalkozókat, Puchala urat és Szabados Katalint. „Mindig számíthatunk rájuk, a segítségükre, és ez nagyon jó érzés” – állítja az alelnök asszony. **N.S.**

Az adventi időszakra készülődve

A Csallóközségtörténelem Szent Jakab Polgári Társulása életében és tevékenységében megalakulása óta fontos szerep jut a karácsonyt megelőző időszaknak, az adventnek. **Nagy Tibor elnökkel** szeptember végén találkoztam, mégis arról esett a legtöbb szó, vajon sikerül-e az egyre keservesebb gazdasági-szociális körülmények között élő falubeli polgártársaikat kimozdítani otthonaikból és a szeretet ünnepének árnyékában elérni a szívek és lelkek kinyitását a faluban. „**November 17-én indulnak rendezvényeink,** az önkormányzat tanácstermében karácsonyi díszeket készítünk a gyerekekkel. De az adventre már korábban készülnünk kell, hiszen ugyanezen a napon szeretnénk elkészíteni a falu központjában a község határain túl is jól ismert nagy adventi koszorúkat, remélem, polgártársaink a korábbi évekhez hasonlóan bőven ellátnak majd fenyőágakkal, ami szintén az összefogás és az összetartozás bizonyítéka lehet. **Koszorúkat december**

elsején szenteljük meg, együtt a családi adventi koszorúkkal, s megint csak remélni tudom, hogy sok lesz belőlük, ami bizonyítaná, minden negatív hatás ellenére a csütörtökiek ragaszkodnak őseink és a keresztény világ szokásaihoz” - sorolja az elnök a társulás terveit. Az adventi időszakot a Szent Jakab Társulás **december 16-án** zárja, amikor is a helyi kultúrházban délelőtt **a már szokásos karácsonyi vásárt szervezik meg** a házi készítésű termékekből, majd **koraeste kerül sor az Adventi koncertre,** amelyen – az elnök nagy öröme, és a falu szülőiteinek, lakóinak tehetségét igazolóan – kizárólag helyi művészek lépnek fel és szóragoztatják az érdeklődőket.

A Társulás tagjai a nyári hónapokban sem vonultak ki a közéletből. A Falunapon a péntek esti szentmisét és a szombati szabadtér is ők biztosították, de megszervezték a történelmi előadást is, a falu nagy történelmi egyénisége, Náray György életét és korát **Mgr. Nagy Tibor püspöki tanácsos** mutat-

ta be. Az est résztvevői tisztelettel **üdvözölték a falu új plébánosát, Masicza Robertet** és az előadót is, őt pappá szentelésének 10. évfordulója alkalmából köszöntötték.

A fizikai munkától sem riadtak vissza a társulás tagjai, a Piéta szobor környékét parkosították, most a járdák és a szobor környéki tér kiépítése zajlik, és füvesítik az adventi nagykoszorú alapjául szolgáló bokor közepét. Nagy Tibor reméli, a parkosított részek gyomtalanításába, rendben tartásába a későbbiek során a falu többi polgára is bekapcsolódik. A Szent Jakab Polgári Társulás elnöke büszkén számol be arról is, megvalósult idei nagy céljuk: **megújult, megszépült a Szentháromság szobor és sor került újraszentelésére is.** Az elnök azonban őszintén elismeri, céljukat önerőből aligha sikerült volna elérni. „A munkálatok szervezője és motorja Öry Péter polgármester volt, erőfeszítéseinek pedig olyan az eredménye, hogy a szobor szebb lett, mint ahogy én azt álmodban látni mertem” – vallja Nagy Tibor. **-is**

A plébánián lesz a Cserkészotthon

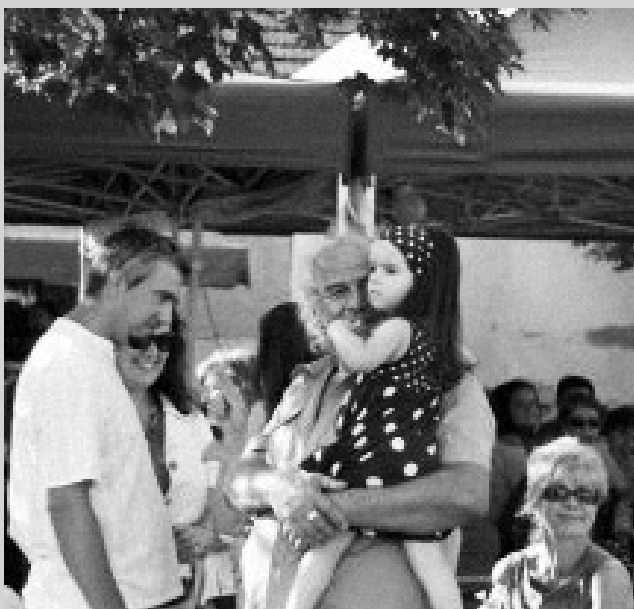
A Hírnök rendszeres olvasói már tudják, hiszen sokszor hírül adtuk, hogy a cserkészek számára a nyár a táborozások, a természetjárás, a sportolás és a felhőtlen, ám tanulságos szórakozás időszaka. Nem volt ez másként az idén sem, csak nem távoli tájakon zajlottak az események, hanem például a Bős határában fekvő tisztáson, amely július első 10 napján volt hangos a cserkészek dalától. Idén ugyanis közös megegyezéssel a Duna melletti rétet választottuk táborhelyünknek. **A bósi cserkészcsapat meghívására összesen nyolcvan gyerek érkezett Csenkéről, Nádszegről, Hegysúrról, Egyházfáról és – persze - Csallóközsütörtökből a táborba.** Szokásainkhoz híven kerettörténetet választottunk foglalkozásainknak, ezúttal a 18. századi híres angol hajóházadást, a „Lázadás a Bountyn”-t, erre épült az ötszemes program, foglalkozás és az esti tábor-tüzek is. A fiúk voltak a matrózok, a lányok pedig a bennszülöttek. Utóbbiak - hogy hitelesek legyenek - saját kezűleg készített keretruhákat viseltek a programok alatt. **A tábor programja ügyességi feladatokban, népi játékokban, énektanulásban is bővelkedett.** Lakói tágíthatták ismereteiket vízi mentésből, de szakmai tanácsokat kaptak a bósi önkéntes tűzoltóktól is. A „felkelés” sem váratott sokat magára, már a táborozás harmadnapján kitört a rebellió: a takarodó után felébresztettük a gyerekeket és „seregükkel” fáklyás menettel úsztuk ki a táborból Bligh kapitányt és segédjét. Másnap reggel aztán a bósi vadászok jóvoltából csónakba szálltak a cserkészek is, hogy az evezős kalandokat is kipróbálják. Közben, a tábori élet részeként számtalan ereklye (tábori emlék) készült, többek közt pólók, apró gipszfigurák, matrózkalapok, fűszoknyák, hawaii nyakláncok és különféle dísz tárgyak. **A vasárnapi tábori szentmisét a volt bósi esperesplébános, Zsidó János és Gajdos Pál hegysúri plébános mutatta be – mert-hogy a cserkészek táborozásához a hitélet is hozzá tartozik.** Igaz azonban, hogy a táborozóknak mégis a portya jelentette a legizgalmasabb napot. Ekkor az őrök gyorsaságukat és kitartásukat bizonyíthatták,

illetve kamatoztathatták tudásukat és rátermettségüket a túra során rájuk váró állomásokon. A portya úti célja a 300 éves tölgyfa volt, melyhez végül - előbb vagy utóbb - minden őr eljutott. Az utolsó esti tábor-tűz alkalmával felelevenítettük a tíz nap legjobb pillanatait, élményeit: éjjelig tartó beszélgetés alatt még egy jót szórakoztunk a tábor alkalmával megismert barátainkkal, cserkésztestvéreinkkel. **Nyugodtan elmondhatom, hogy a csütörtöki cserkészek idén is élményekkel, barátságokkal és boldogsággal telve értek haza szüleikhez.** Talán a leírtak alapján érthető, hogy a cserkészek egy emberként akarták, hogy méltó módon búcsúzzunk az idejükről. **Nyár-búcsúztatónkra augusztus 29-én került sor.** A délután is perzselő nap – merthogy a jó idő meg volt rendelve úgy igazi cserkészesen! - és a 40 gyerek szinte automatikus varázsolt jókedvet a foci pályára. A rendezvény – szinte folytatva a bósi tábor keretmeséjét - hawaii hangulatot idézett. A kézműves foglalkozások alkalmával virágkarkötőt, vitorlás hajót és makramé karkötőt készítettek a gyerekek, de a színes program is a nyári táborot idézte a résztvevőknek: a kincskeresésen kívül kipróbálhatták magukat a rohampályán, a stafétákon, a gyorsasági valamint az ügyességi vetélkedőkben. **A legnagyobb tetszést a vizeslufi-dobálás és az ugrálóvár aratta,**

ahonnan szinte alig lehetett kicsalogni a gyerekeket. Ez utóbbi látványosság és szórakozás kapcsán ezúton fejezzük ki köszönetünket polgármesterünknek, Öry Péternek, hogy közbenjárására az MKP-tól bérmentesen kaptuk kölcsön az ugrálóvárat. Külön köszönet a nagycserkészeknek, akik segítettek a kiscserkészekkel való foglalkozásokat. A nyáron azért a jövőre is gondoltunk, és hogy a nagycserkészek újult erővel foghassanak hozzá a következő cserkészev teendőihez, vezetői „csapaterosító napot” szerveztek maguknak, amely alkalmából Budapestre kirándultunk. Két helyszínt vettünk célba: délelőtt a Vidámpark attrakcióit próbáltuk ki, délután pedig az Interaktív horror labirintusban küzdöttük le félelmeinket. S a legvégére hagytam a legszebb és a számunkra legmeghatóbb hírt: október 5-7-én őszi tanyázásra került sor, a rendezvényen megemlékeztünk az aradi vértanúkról – **ÚJ OTTHONUNKBAN.** Történt ugyanis, hogy Masicza Robert plébános úr felkínálta a csütörtöki cserkészeknek a régi plébánia épületét (az új most épül) a közös foglalkozásokra. A felkínálás pedig – amit tiszta szívből köszönünk ezúton is – arra vonatkozik, hogy hosszútávra beköltözhetünk az épületbe, vagyis azt, hogy **Csallóközsütörtökben lesz Cserkészotthonunk.**

Sukić Klára

Zab szaporodjék,

*T*ulán nem is kellene emlékeztetnem a tisztelt olvasót arra, hogy ezen írás fenti címe, a gyermekdalocskából kölcsönvett szókapcsolat úgy kezdődik, hogy: „Ess, eső, ess!”. Nem hiszem, hogy van csütörtöki őslakos, aki ne hallotta volna a dalocskát, de az a rosszindulatú pletyka talán nem jutott el mindenkihez, hogy állítólag a község és széles értelemben vett környéke – mondjuk a Felső-Csallóköz régió – minden gazdája ezt a dalocskát énekelte július 25-étől egészen július 28-áig, hogy tudniillik mosná már el az eső a csallóközcsütörtökiek jubileumi, tizedik Falunapját. Mint tudjuk, nem egészen jól sikerült a fohász, mert végül csak a Dolly Roll fellépése (ehhez még visszatérünk) és az utcabál maradt el, miután a késő esti órákban valóban eleredtek az ég csatornái. Viszont babonás gazdákról lévén szó, munkabizottságot alapítottak, s az a szándékuk, hogy a közeljövőben bejelentkeznek a falu polgármesteréhez azzal a kívánsággal, rendezne már a faluja jövőre legalább hét falunapot, májustól augusztus közepéig, kétheti rendszerességgel. Kiszámolták ugyanis, hogy ha bármilyen forró is lesz a jövő évben a nyár, amennyiben az említett időszakban az idei július 28-ai mennyiségű eső rendszeresen megérkezik a régióba, olyan zab, búza, kukorica meg miegymás termésük lesz, hogy mindenki szájátva jár majd hozzájuk a csodálkozástól...

S aki a fentieket nem hiszi, járjon utána!

Azt szokták mondani, minden helyzetben adódik legalább két megoldás. Nos, amennyiben a fent közölteket hitetlenkedve fogadók nem akarnak utána járni az igazságnak, számukra a másik lehetőség az, hogy elhiszik nekem: a július utolsó szombatjának esti ézengésén, a Dolly Roll és az utcabál elmaradásán kívül valóban egy szó sem igaz az egészből. Csak úgy kitaláltam, vizsgálatásul azoknak, akik szívüket, lelküket kiteszik a Falunap sikerességéért, akik pénzt, időt, fáradságot nem sajnálva „sztárvendéget” próbálnak biztosítani az egyébként is nagy igényességgel összeállított program „csúcspontjaként”. Aztán valamilyen furcsa erkölcs alapján a „csúc sztárok” – ez esetben a Dolly Roll – úgy gondolják, Csallóközcsütörtök már csak egy olyan degenerált hely, hogy ha a koncert meghirdetett időpontja után négy órával beténferegnek a faluba, még mindig vár rájuk a közönség, s ha mégsem, azért a gázsit legombolják nekik a szervezők.

Jelentem: nem gomboltak le nekik semmit, hanem ahogy hajnali két órakor megérkeztek, úgy azonnal távozhattak is a faluból – erkölcsös emberként nem írom le, hová küldték őket a szervezők. Mert ők megvárták a „csúf sztárokat” – a rajongók valóban az eső miatt nem, ellenkező esetben ugyanis még utcabáloztak volna – egyszersmind megfogadták egymásnak, hogy jövőre nem is kellenek az ilyenek a falunapra, inkább legyen a vendég fellépő neve ismeretlenebb, de tartalmasabb, s legfőképpen olyan, aki tisztelt hallgatóságát, a koncertre pontosan érkezik, és apait-anyait belead produkciójába.

búza bokrosodják!

Úgy például, ahogy tette azt a győri Holle Anyó Meseszínház közössége, amely A kiskakond című mesedarabbal egyként nyerte el gyereknézőink és az őket kísérő szülők és nagyszülők elismerését és szeretetét. És ugyanez mondható el a másik külföldi vendégcsapat szerepléséről, hiszen a szombathelyi VIDA ROCK BAND izgalmas zenéjével és nagyszerű előadói eszközeivel igazi koncerthangulatot teremtett fellépésével. Bár lehet, pontosabb lenne az a megfogalmazás, hogy fokozni tudta a remek koncerthangulatot.

Merthogy már a szombathelyiek fellépése előtt sűrűn zúgott fel az ütemes taps a Falunap helyszínén, s hullámozott a tömeg rendszeren a zene ritmusára. Ha valaki csak úgy véletlenül a falunkba tévedt, mondjuk a főúton kocsikázott, aligha hitte volna el, hogy a remek slágerek, kiváló dallamok előadói Csallóközsütörtök szülőttei és neveltjei. A „mi gyerekeink”, akikre nemcsak szüleik és testvéreik, rokonaik és barátaik büszkék, hanem mindenki, aki szereti faluját, aki egészséges lokálpatriotizmussal örülni tud minden szépnek és jónak, amit őseink alkottak, a ránk hagyott, tiszteletre méltó szellemiségnek, amit éppen ezek a fiatalok fejlesztenek tovább. A legújabb, reményteli zenei alakulat, a Fodor Péter-Csivre Roman-Csivre Matyi-Valacsai Ádám összetételű csapat, a nemzetközi porondokon is ismert Phoenix Puss Tomija vagy az Arizóna zenekar csütörtöki „ága”, Gasperek Ferenc. És – bizony – büszkék vagyunk a csallóközsütörtöki magyar általános iskola színjátszó csoportjára, amely formabontó mesés-zenés jelenetével, a Szívtelen csigával lopta magát a nagyérdemű szívébe.

S ha figyelembe vesszük még, hogy az iskola diákjai már korábban elbűvölték a Falunap vendégeit, amikor is kilépvé oktatási intézményük falai közül, nyilvánosan is bemutatkozott a Játszóház, s olyan kézműves-foglalkozás bemutatót tartottak sok „külsős érdeklődő” bevonásával, amelyet még nem látott a falu. Beérett Sill Zsuzsanna tanító néni évtizednyi fáradozása, az biztos.

És mindezek mellett nem lehet, nem szabad megfeledkezni a Csallóközsütörtöki Daloskör fellépéséről sem, s nemcsak azért, mert műsorukkal a hagyományos zenei értékek legigényesebb hallgatóit is kielégítették, hanem azért is, mert ők a megtestesítői annak a már említett szellemi örökségnek, amelyet őseink hagytak ránk. Na meg azért is, mert így érzékelhető igazán az állítás, amely szerint az idei jubileumi, tizedik Falunap egyként volt ünnepe kicsiknek és nagyoknak: az unokáknak, a szülőknek és nagyszülőknek.

Ha pedig a leírtakhoz hozzátesszük még, hogy a Falunap szabadtéri szentmiséjét a Csallóközsütörtökiek Szent Jakab Társulása szervezte, hogy a szükséges építkezési munkálatokat és a rendet önkéntes tűzoltóink biztosították, a rendkívül finom őzgulyással vadászszervezetünk lepte meg a látogatókat, az igen ízletes és sokféle rétest és palacsintát Nyugdíjas Klubunk tagjainak köszönhetjük, azt kell leszögeznünk, hogy egy falu apraja-nagyja fogott össze azért, hogy július utolsó szombatja emlékezetes legyen mindenki számára.

n-i

KÖZSÉGI KRÓNKA

Villanyosítás

1949 októberében megvalósult községünkben a villanyvilágítás. A „háromház” kivételével mindenütt kigyúlladt a villany. A község lakossága nagy meglepetéssel és örömmel vette tudomásul pártunk és kormányunk ezen gondoskodását. Eltűntek a házakból a petróleumlámpák és a néhány telepes rádió hangját elnyomták a az újonnan vásárolt modern rádiókészülékek. A nép egyre jobban igényelte a kultúra ezen forrását és csak most látta igazán a villanyáram nagy jelentőségét. Lépten-nyomon megkönnyíti a dolgozók munkáját. A jókedv a tetőfokára hágott a villanyvilágítás megvalósulásának öröme rendezett ünnepségen és táncmulatságon. A mulatság szép lefolyása és a jókedv hirdette a dolgozók örömét.

Autóbusz-közlekedés

Községünkben évente átlagosan 115-120 munkás dolgozott Bratislavában. Ezek a munkások naponta kerékpárral vagy gyalog mentek a miloslavovi állomásra, ahonnan vonattal jutottak munkahelyükre. Akadtak olyanok is, akik naponta kerékpároztak egész Bratislaváig. A munkabjárásnak ez a módja csaknem elviselhetetlen volt a munkások számára, különösen a téli hónapokban. Megváltozott a helyzet 1951. október 1-én, amikor a Bratislava-Čakany vonalon megindult az autóbuszközlekedés. 1954-ben megindult a Šamorín-Štvrťok na Ostrove autóbuszjárat is. Községünk dolgozó népe kimondhatatlan örömmel fogadta a két vonalon az autóbuszközlekedés megindulását.

Lakosság

Az 1950 januárjában megtartott népszámlálás szerint községünk összlakossága 1248 személy, ebből 230 cigány. Hivatalos adatok szerint 1945-1955-ig a lakosság-szaporulat 228 fő.

A felnőtt lakosság munkaviszonya a háztartásban dolgozó asszonyokon kívül így oszlik meg: A lakosság nagy része a mezőgazdaságban dolgozik az EFSz keretében, valamint a Gépállomáson. Kb. 150-180 személy dolgozik az iparban, építészetnél és más foglalkozásban. A felszabadulás óta, a szocialista társadalmi rendszer építésének kezdete óta, a falu lakosságának életszínvonala fokozatosan, de állandóan emelkedik.

Választások

A Nemzeti bizottságba való választások 1954. május 16-án folytak le. A választások előtti időszakban a község lakóit 11 választási körzetbe osztottuk. Az egyes körzetek választói 1-1 jelölttel léptek fel, akiket a Nemzeti Front is jóváhagyott. A jelöltek körzetenként többiben összehívták választóikat és elbeszélgettek velük a választások demokratikus jellegéről. Maguk a választások községünkben a legnagyobb rendben folytak le. A választásokat a Választó-bizottság irányította az alábbi összetételben: Elnök: Hamar József, alelnök: Farkas István, titkár: Jankovich Antal, tagok: Karácsony József, Mezei Sándor, Prokopec István, Veréb Mihály, Bors Mihály és Feketevízi Veronika. A Helyi Nemzeti Bizottságba a választópolgárok az alábbi jelölteket választották be

A mi kislexikonunk

Újszülötteink**Zámory Richard**

(Szülők: Zámory Richard és Szabó Gabriella)

Filip Danis

(Rodičia: Martin Danis a Lucia Šimková)

Fájdalommal búcsúztattuk**Lelkes Julianna** élt 73 évet**Nagy Zoltán** élt 84 évet**Bejelentkeztek falunkba****Kuki Natasa**

Mihályfa

Elköltöztek falunkból**Ing. Pronay László** Somorja**Zámory Richard** Somorja**Szabó Gabriella** Somorja**Bóna Peter** Rumanová**Jubilánsunk**

A napokban ünnepelte kerek, 70. születésnapját a helyi Nyugdíjasok Klubjának elnök asszonya, Posvancz Margit, aki rendszeres munkatársa lapunknak, a Hírnöknek. A sok gratuláléhoz és jókívánsághoz ezúttal és ezúton csatlakozik szerkesztőségünk és lapunk kiadója, a Csallóköz-csütörtöki Községi Hivatal munkatársi közössége.

három évre: Feketevízi Imre, Prokopec István, Veréb Mihály, Valacsay Mihály, Farkas István, Hamar József, Író Vince, Mogrovics Vilmos, Tóth Imre, Bors János és Kuki Jenő. A HNB elnöke Hamar József lett, titkára Farkas István és alelnöke Kuki Jenő. A tanács tagjai: Hamar József, Farkas István, Kuki Jenő, Prokopec István és Feketevízi Imre.

(Hiteles átirat a Községi Krónika 1945-1955-ös esztendőik összefoglalójából.

Krónikás: Jankovich Antal)

HÍRNÖK – a csallóközcsütörtökiek lapja

Megjelenik: negyedévente, ingyenes kiadvány

Kiadja a Csallóközcsütörtöki Községi Hivatal

Vám tér 1, 930 40 Štvrťok na Ostrove, IČO: 305 731

Felelős kiadó: Őry Péter polgármester**Felelős szerkesztő:** Neszméri Sándor**E számunk munkatársai voltak:** Feketevízi Erika, id. Kállay Tamás,

Nagy Tibor, Sill Zsuzsanna, Sukič Klára

Műszaki szerkesztő: Németh Árpád**Nyilvántartási szám:** EV 4427/11, ISSN: 1338-8258

A Hírnökkel kapcsolatos észrevételeiket, illetve közlésre szánt írásait a községi hivatal titkárságán, félfogadási napokon adhatják le olvasóink.

SPRAVODAJ – občasník Štvrťočanov

Vychádza: štvrťročne, nepredajný výtlačok

Vydáva Obecný úrad Štvrťok na Ostrove

Mýtne nám.1, 930 40 Štvrťok na Ostrove, IČO: 305 731

Zodpovedný vydavateľ: Péter Őry starosta**Zodpovedný redaktor:** Sándor Neszméri**Na tomto čísle spolupracovali:** Erika Feketevízi, Tomáš Kállay st.,

Tibor Nagy, Zsuzsanna Sill, Klára Sukičová

Technický redaktor: Árpád Németh**Evidenčné číslo:** EV 4427/11, ISSN: 1338-8258

Pripomenky a návrhy článkov na zverejnenie v občasníku Spravodaj môžete odovzdať na sekretariáte obecného úradu v stránkových dňoch.

Edzőcsere

Nemcsak a világ nagyságai közé tartozó futbalcsapatokra jellemző az edzői stábok és a játékosállomány jelentős cseréje, hasonló jelenség figyelhető meg hazai viszonylatban is, s nemcsak a legfelső osztályokban, már a járási bajnokságban szereplő együtteseknél is. És – hála Istennek – ez alól Csallóközcsütörtök sem kivétel, a sportklub vezetése az igen sikeres és alapos munkát végző Hudek edző távozása után a nyáron szerződést kötött Ján Nezhbyával, aki szintén a tapasztalt és sikeres edzők közé tartozik, a csapathoz pedig a következő játékosok igazoltak: Vihnalik Richard, Kovács Radovan, Selecký Marian, Seňan Miroslav, Kotek Jozef, Randúch Dávid és Klamó Tomáš. Ebből nyilvánvalóan az is adódik, hogy többen viszont eltávoztak a csapatból, így Horváth Péter, Valocsay István, Perényi Károly, Koniarik Martin és Župa Samuel, Hromada László pedig – egyelőre – befejezte karrierjét azzal az ígérettel, hogy ha később mégis folytatná, visszajön a csütörtöki csapatba.

Mindezt Kállay Tamást klubelnöktől tudtam meg, aki az elmondottakhoz – ta-

pasztalt edzőként – még azt is hozzáteszi, hogy az új edző munkáját, a csapatépítést az is hátráltatta, hogy hosszabb ideje sérüléssel bajlódik a csapat további három tagja, Mogrovics Péter, Hajdú László és Író Tamás. Mindezt úgy, hogy semmit nem kérdeztem tőle, igaz viszont, ismerjük már annyira egymást, tudhatta, hogy alapvetően az enyhén szólva is gyatrára sikeredett kezdés okairól faggatnám, hiszen sokan emlékezhetnek arra, hogy a csapat az elmúlt bajnoki évet hét győzelemmel „vezette fel”, miközben az idén ugyanennyi forduló után két győzelemmel és öt vereséggel, súlyosan negatív gólaránnyal indult a csapat. Ráadásul olyan esemény történt a csapat, illetve a klub életében, amire az elmúlt öt évben nem volt példa: a harmadik forduló után megköszönte a vezetőség Nezhbya edző munkáját, szerződést bontott vele, s az ötödik fordulótól a csapatot új szakvezető irányítja **Radoslav Kunst** személyében. A klubelnök – tapasztalt is diplomatikus vezetőként – azonban nem kíván bővebben beszélni, csupán annyit mond el, „a vezetőségben sokat beszélünk a kialakult helyzetről, hosszasan elemeztük a tapasztalatokat, így döntöttünk az edzőcsere mellett. Radoslav Kunst belépésével úgy

tűnik, konszolidálódott a helyzet a csapatban, s reméljük, a munka eredménye hamarosan eredményekben és jó játékban is megmutatkozik”.

Témát váltunk hát, a „gyerekekről” folytatjuk a beszélgetést, merthogy **a vezetőség nyári elképzelései a kölyök- és a diákcsoporttal száz százalékban megvalósulhattak**: a diákok Csallóközcsütörtök jó hírére öregbítik a korosztályos járási bajnokságban (öt mérkőzésből hármat megnyertek, pedig csak kétszer játszottak hazai pályán, gólarányuk is pozitív, 16 gólt lőttek, s csak 11-et kaptak). A kölyök csapat pedig a szomszédos csákányiakkal kötött baráti szerződés szerint alakult, a járási futballszövetség ugyanis hozzájárult, hogy a csütörtöki kölyökcsapat Csákányt képviselve indulhassanak a bajnokságban. „Ráadásul – teszi hozzá a klubelnök – újabb csapatunk, az előkészítő is elindult.” Mintegy 10-12 gyermek, hat-hét éves kisdiákok kezdtek el rendszeresen sportolni. „Nagy öröm ez a számomra, hiszen amíg a gyerekek sportolnak, rendet, erkölcsöt, fegyelmet és kitartást is tanulnak az helyett, hogy az utcán lófrálnának és tanulnák a rosszat” – mondja Kállay Tamás.

-is-

Az őszi forduló sorsolása és eredményei

1. Štvrtek – D. Štál	3:1
2. Štvrtek – Čenkovce	0:4
3. Janíky – Štvrtek	4:0
4. Štvrtek – Král. Kračany	1:0
5. Kost. Kračany – Štvrtek	2:0
6. Štvrtek – Vydrany	6:2
7. Trnávka – Štvrtek	1:0
8. Štvrtek – M. Dvorníky	1:1
9. Baloň – Štvrtek	1:1
10. Štvrtek – Baka	13.10., 14:30
11. Rohovce – Štvrtek	21.10., 14:00
12. Štvrtek – Blatná	28.10., 14:00
13. Michal na O. – Štvrtek	4.11., 10:30
14. Štvrtek – V. Blahovo	10.11., 13:30
15. Holice – Štvrtek	18.11., 13:30

1	Janíky	9	7	1	1	24:7	22
2	Velké Blahovo	9	7	1	1	23:8	22
3	Michal n/O	9	6	2	1	23:7	20
4	Čenkovce	9	6	1	2	21:4	19
5	Baka	9	6	0	3	31:17	18
6	Malé Dvorníky	9	5	2	2	14:7	17
7	Dolný Štál	9	4	1	4	16:12	13
8	Rohovce	9	4	1	4	21:21	13
9	Královičove Kračany	9	3	3	3	15:14	12
10	Holice n/O	9	4	0	5	18:20	12
11	Štvrtek n/O	9	3	2	4	12:17	11
12	Baloň	9	3	1	5	19:24	10
13	Kostolné Kračany	9	2	1	6	17:17	7
14	Vydrany	9	2	0	7	12:26	6
15	Trnávka	9	1	0	8	4:32	3
16	Blatná n/O	9	1	0	8	6:43	3